

Bruxelles, 6.12.2017
COM(2017) 823 final

**COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN,
CONSILIUL EUROPEAN, CONSILIU ȘI
BANCA CENTRALĂ EUROPEANĂ**

UN MINISTRU EUROPEAN AL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR

1. INTRODUCERE

În discursul său din 2017 privind starea Uniunii și în scrisoarea de intenție însoțitoare, președintele Juncker a menționat posibila înființare a postului de ministru european al economiei și finanțelor¹. Potrivit acestuia, „*Comisarul pentru afaceri economice și financiare – care ar trebui să fie, în mod ideal, și unul dintre vicepreședinți – ar trebui să își asume rolul de ministru al economiei și finanțelor, care ar trebui să prezideze și Eurogrupul.*” Prezenta comunicare dezvoltă aceste idei. Aceasta se bazează pe dezbateră cu privire la Documentul de reflecție privind aprofundarea uniunii economice și monetare² și prezintă o modalitate practică de a avansa în acest domeniu. De asemenea, comunicarea se bazează pe idei din raportul celor cinci președinți³, pe idei exprimate de Parlamentul European⁴ și pe ideile formulate la reuniunea la nivel înalt a zonei euro din octombrie 2011, în cadrul căreia șefii de stat și de guvern discutaseră deja despre posibilitatea instituirii unui președinte cu normă întreagă al Eurogrupului⁵.

Actuala arhitectură a uniunii economice și monetare este, prin natura sa, complexă. Spre deosebire de politica monetară, care este unificată pentru statele membre din zona euro și identificată cu ușurință de către cetățeni, politica economică este gestionată în principal de statele membre, iar eforturile de coordonare la nivelul UE și al zonei euro sunt realizate de numeroși actori. Instituțiile relevante au evoluat tot mai mult de-a lungul timpului, printre acestea numărându-se atât instituții ale UE, cât și câteva organisme interguvernamentale. Entitățile respective au propriii președinți, și-au dezvoltat propriile sisteme de asigurare a responsabilității, iar activitatea lor este reglementată de cadre juridice diferite, care uneori se suprapun. Această situație a condus la existența unor procese decizionale complexe, care au fost deseori criticate ca nefiind suficient de ușor de înțeles și de eficiente. De asemenea, politicile și instrumentele UE implică un număr mare de activități de coordonare între părțile implicate, care trebuie aplicate într-un mod pe deplin coerent.

După cum s-a subliniat în Raportul celor cinci președinți, o guvernare eficientă și consolidarea suplimentară a responsabilității democratice sunt esențiale pentru finalizarea uniunii economice și monetare. Crearea unui ministru european al economiei și finanțelor ar reprezenta un alt pas important în această direcție. Prin combinarea funcțiilor existente la nivelul UE și reunirea unor instrumente de politică strâns legate între ele, ministrul ar contribui la crearea unor noi sinergii și, astfel, ar îmbunătăți coerența și eficacitatea globale ale elaborării politicilor economice ale UE. Acționând conform cadrului juridic al UE, ministrul ar contribui, de asemenea, la consolidarea transparenței procesului de elaborare a politicilor UE, a răspunderii față de Parlamentul European și a interacțiunii cu autoritățile naționale, fără a aduce atingere competențelor naționale sau domeniilor care sunt tratate cel mai bine la nivel național.

¹ Discursul din 2017 privind starea Uniunii al președintelui Jean-Claude Juncker, 13 septembrie 2017.

² COM(2017) 291, 31 mai 2017.

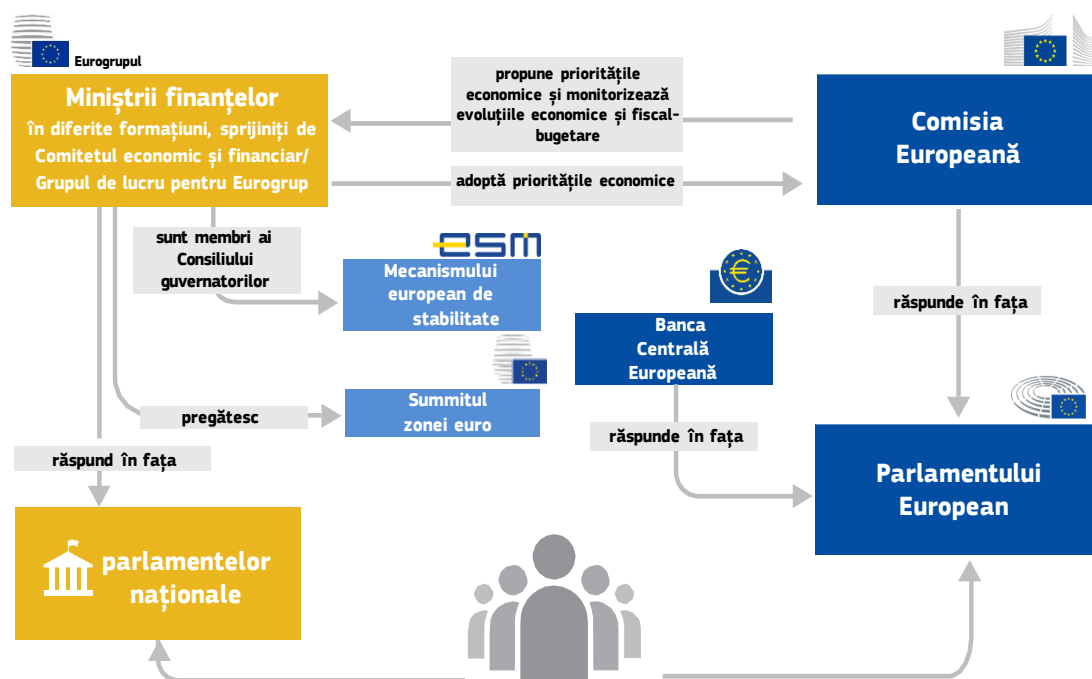
³ „Finalizarea uniunii economice și monetare a Europei”, raport elaborat de Jean-Claude Juncker, în strânsă cooperare cu Donald Tusk, Jeroen Dijsselbloem, Mario Draghi și Martin Schulz, 22 iunie 2015.

⁴ În rezoluția sa din 16 februarie 2017 referitoare la evoluțiile și ajustările posibile ale structurii instituționale actuale a Uniunii Europene, Parlamentul European a solicitat „ca autoritatea executivă [a Uniunii] să se concentreze în cadrul Comisiei în funcția de ministru de finanțe al UE”.

⁵ În cadrul reuniunii la nivel înalt a zonei euro din 26 octombrie 2011, șefii de stat sau de guvern din zona euro au convenit cu privire la zece măsuri de îmbunătățire a guvernării zonei euro și s-a convenit ca, pentru a stabili dacă președintele Eurogrupului va fi ales „din rândul membrilor Eurogrupului sau dacă va fi președinte cu normă întreagă care să își desfășoare activitatea la Bruxelles, se va lua o decizie la momentul expirării mandatului actualului deținător al acestei funcții.”

În ultimii ani, Comisia a intensificat treptat coordonarea în domeniul economic din cadrul colegiului. Comisia Juncker a consolidat suplimentar rolul vicepreședinților, astfel încât aceștia să aibă o funcție de coordonare și mai importantă, inclusiv în ceea ce privește aspectele legate de moneda euro, de semestrul european pentru coordonarea politicilor economice și de dialogul social. Astfel este asigurată o viziune holistică asupra unei game largi de aspecte referitoare la diferite portofolii de politică și la serviciile aferente ale Comisiei.

Actuala guvernanță a uniunii economice și monetare este complexă.

Sursa: Comisia Europeană

În prezenta comunicare, Comisia examinează rolul pe care l-ar putea avea un viitor ministru european al economiei și finanțelor în arhitectura guvernății uniunii economice și monetare. Comunicarea prezintă în detaliu principalele funcții ale unui ministru european al economiei și finanțelor, conturează cadrul instituțional în care ministrul și-ar desfășura activitatea și stabilește un calendar potențial pentru instituirea acestei noi funcții. În special, este descrisă valoarea adăugată adusă de unirea funcției de vicepreședinte al Comisiei responsabil de uniunea economică și monetară cu cea de președinte al Eurogrupului și este subliniat faptul că acest lucru ar putea fi deja realizat în temeiul tratatelor existente ale Uniunii.

Responsabilitățile posibile ale ministrului european al economiei și finanțelor, în forma finală

Sursa: Comisia Europeană

2. ATRIBUTIILE MINISTRULUI EUROPEAN AL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR: ASIGURAREA COERENȚEI ȘI EFICIENȚEI

În cele ce urmează sunt prezentate, în forma lor finală, principalele atribuții posibile ale ministrului european al economiei și finanțelor. Reunirea acestor roluri ar contribui la consolidarea coerenței și eficienței globale ale elaborării politicilor economice ale UE.

Urmărirea interesului general al economiei UE și a zonei euro și reprezentarea acestuia la nivel mondial

În prezent, interesele comune ale UE și ale zonei euro continuă să fie insuficient reprezentate în dezbaterile publice și în procesul decizional în întreaga Europă. În timp ce politica monetară este centralizată la nivelul zonei euro, politica bugetară, politica fiscală și politicile sectoriale sunt descentralizate, fără a reflecta în mod spontan sau necesar prioritățile comune, ci mai curând competențele și contextele naționale. Publicarea unei recomandări privind politica economică din zona euro ca parte a semestrului european a îmbunătățit în ultimii ani coordonarea politicilor din zona euro. Totuși, punerea în aplicare a recomandării respective depinde de voința colectivă a statelor membre, iar coordonarea politicilor necesită o coordonare și o monitorizare constante la nivelul UE.

În același timp, moneda euro s-a impus ca una dintre principalele monede la nivel mondial, însă reprezentarea sa globală este încă foarte fragmentată. De la lansarea sa, moneda euro a devenit a doua cea mai utilizată monedă din lume. Cu toate acestea, în cadrul instituțiilor financiare internaționale, precum Fondul Monetar Internațional, zona euro nu este reprezentată ca o singură entitate. Reprezentarea economică externă a UE și a zonei euro este în prezent divizată, fiind atribuite diferite roluri Comisiei, Băncii Centrale Europene, președintelui Eurogrupului și președinției Consiliului UE. Această reprezentare fragmentată înseamnă adesea că zona euro nu își utilizează nici pe departe întreaga forță de negociere politică și economică la nivel mondial.

Un ministru european al economiei și finanțelor ar putea contribui la o mai bună promovare a interesului general al economiei Uniunii și a zonei euro, atât la nivel intern, cât și la nivel mondial. Prin funcția de ministru ar fi instituit un interlocutor esențial la nivelul UE în domeniul politicii economice, fiscal-bugetare și financiare pentru instituțiile și organismele UE, pentru statele membre și pentru publicul larg. De asemenea, ministrul și-ar asuma în mod natural și funcția de reprezentare externă în ceea ce privește moneda euro⁶.

O coordonare consolidată a politicilor și o mai bună supraveghere a normelor economice, fiscal-bugetare și financiare

Coordonarea politicilor economice la nivelul UE a fost consolidată în mod semnificativ în urma crizei economice și financiare. Semestrul european a fost îmbunătățit în mod constant pentru a promova reformele și punerea în aplicare a acestora. Serviciul de sprijin pentru reforme structurale creat recent în cadrul Comisiei oferă asistență tehnică statelor membre pentru a le ajuta în întreprinderea acestor eforturi. De asemenea, au fost adoptate noi inițiative la nivelul UE, inclusiv privind reducerea șomajului în rândul tinerilor și combaterea evaziunii fiscale, iar recent a fost proclamat pilonul european al drepturilor sociale. De asemenea, UE a făcut pași decisivi în direcția instituirii uniunii piețelor de capital și a finalizării uniunii bancare, iar aceste eforturi trebuie continuate. Cu toate acestea, nivelul de punere în aplicare a reformelor în statele membre este încă inegal. De asemenea, nu au fost utilizate toate posibilitățile de a îmbunătăți coordonarea și de a învăța unii de la alții și există o nevoie constantă de a alinia prioritățile naționale și cele de la nivelul UE în funcție de circumstanțele în schimbare.

Ministrul european al economiei și finanțelor ar putea contribui la consolidarea suplimentară a coordonării politicilor economice și la asigurarea coerenței între diferitele politici, pe baza activității desfășurate deja în acest domeniu de Comisie împreună cu statele membre. Acesta ar menține un strâns dialog bilateral și multilateral cu autoritățile naționale și cu Parlamentul European și ar putea promova coordonarea și punerea în aplicare a reformelor structurale în statele membre. Dat fiind că reformele structurale pot avea efecte de propagare pozitive, ministrul ar aduce, de asemenea, o valoare adăugată în ceea ce privește stabilirea agendei optime de reforme pentru UE și pentru zona euro în ansamblu⁷.

Exprimarea unei opinii cu privire la o politică fiscal-bugetară care să fie adecvată pentru zona euro, în sprijinul politicii monetare a Băncii Centrale Europene.

Alături de politica monetară, politica fiscal-bugetară are un rol-cheie în stabilizarea mediului macroeconomic, urmărind în același timp obiectivele mai ample de realizare a sustenabilității finanțelor publice și a redistribuirii⁸. Comisia transmite cu regularitate Consiliului recomandări privind politicile fiscal-bugetare ale statelor membre, luând în considerare flexibilitatea prevăzută în

⁶ A se vedea, de asemenea, Comunicarea COM(2015) 602 final din 21 octombrie 2015 privind o foaie de parcurs în vederea unei reprezentări externe mai coerente a zonei euro în forurile internaționale și Propunerea COM(2015) 603 final a Comisiei din 21 octombrie 2015 privind o decizie a Consiliului de stabilire a unor măsuri în vederea instituirii treptate a unei reprezentări unificate a zonei euro în cadrul Fondului Monetar Internațional.

⁷ COM(2017) 825 și COM(2017) 826 din 6 decembrie 2017.

⁸ De asemenea, declarația liderilor G20 din 8 iulie 2017 a subliniat necesitatea utilizării, atât individual, cât și colectiv, a politicii fiscal-bugetare – alături de politicile monetare și structurale – pentru realizarea obiectivului unei creșteri puternice, durabile, echilibrate și favorabile incluziunii, consolidând în același timp reziliența economică și financiară.

setul actual de norme fiscal-bugetare ale UE⁹. De asemenea, în ultimii ani Comisia și Consiliul au pus un accent mai puternic pe orientarea fiscal-bugetară agregată a zonei euro, luând în considerare interesul general și responsabilitatea colectivă la nivelul zonei euro în ansamblu¹⁰. Cu toate acestea, succesul unei orientări fiscal-bugetare agregate adecvate pentru zona euro depinde de voința individuală și colectivă a statelor membre de a o pune în practică.

Un ministru european al economiei și finanțelor ar putea contribui la identificarea și punerea în aplicare a unei politici bugetare adecvate pentru zona euro în ansamblu. În calitate de membru al Comisiei, ministrul ar coordona supravegherea politicilor fiscal-bugetare ale statelor membre, asigurând sustenabilitatea finanțelor publice și aplicând Pactul de stabilitate și de creștere conform interpretării economice prevăzute de normele în vigoare. În contextul acestei sarcini, ministrul ar evalua, de asemenea, caracterul adecvat al orientării fiscal-bugetare a zonei euro, contribuind astfel la găsirea unui echilibru între interesele fiscal-bugetare ale statelor membre și cea mai bună soluție pentru zona euro în ansamblu. Altă sarcină ar fi aceea de a promova calitatea finanțelor publice și optimizarea structurii acestora, precum și funcționarea cadrelor fiscal-bugetare naționale astfel încât să fie maximizat impactul acestora asupra locurilor de muncă și a creșterii economice. În acest context, ministrul ar urma să se bazeze pe punctele de vedere ale Consiliului bugetar european¹¹ și ar fi un interlocutor esențial pentru consiliile bugetare naționale.

Supravegherea utilizării instrumentelor bugetare la nivelul UE și al zonei euro, inclusiv a instrumentelor de susținere a reformelor, a stabilizării macroeconomice și a convergenței.

Bugetul UE și alte instrumente bugetare de la nivelul UE și al zonei euro joacă deja un rol strategic în sprijinirea eforturilor statelor membre de a promova convergența, creșterea economică pe termen lung, investițiile și stabilitatea financiară. Aproximativ jumătate din finanțarea UE este în prezent direcționată către proiecte concrete prin intermediul celor cinci fonduri structurale și de investiții europene. Legătura dintre aceste fonduri și prioritățile semestrului european a fost consolidată de-a lungul timpului, în vederea sprijinirii priorităților comune. Acțiunile finanțate din bugetul UE sunt completate de o serie de instrumente și organisme la nivelul UE sau al zonei euro, cum ar fi Banca Europeană de Investiții și Mecanismul european de stabilitate. Cu toate acestea, criza a demonstrat că structura și raza de acțiune a finanțelor publice ale UE nu reflectă încă pe deplin nevoile specifice ale zonei euro. Deși UE și zona euro și-au majorat capacitatea de creditare în ultimii ani, potențialul de stabilizare macroeconomică și de susținere a convergenței este încă limitat¹². Privind în perspectivă, Comisia propune astăzi o serie de noi instrumente bugetare pentru asigurarea unei zone euro stabile în cadrul Uniunii¹³.

⁹ COM(2015) 12 final, 13 ianuarie 2015.

¹⁰ De obicei, prin „orientare fiscal-bugetară” se înțelege orientarea conferită politicii fiscal-bugetare prin deciziile discreționare ale guvernelor cu privire la impozite și cheltuieli. Aceasta determină rolul pe care politica fiscal-bugetară îl joacă în cadrul ciclului economic. Dacă va fi bine concepută, în special în combinație cu reforme și sprijin pentru investiții, precum și cu ajutorul unei viitoare funcții de stabilizare fiscal-bugetară, o politică fiscal-bugetară mai activă ar putea contribui la o reducere mai rapidă a șomajului pe termen scurt, precum și la amplificarea creșterii (potențiale) pe termen mediu din zona euro. A se vedea, de asemenea, COM(2016) 727 final, 16 noiembrie 2016.

¹¹ Consiliul bugetar european este un organism independent care oferă Comisiei consiliere în legătură cu aspectele fiscal-bugetare, în vederea unei dezbateri publice mai bine informate și a unei mai bune coordonări a politicilor fiscal-bugetare naționale.

¹² A se vedea, de asemenea, Documentul de reflecție al Comisiei privind finanțele publice ale UE, COM(2017) 358, 28 iunie 2017.

¹³ COM(2017) 822, 6 decembrie 2017.

Ministrul european al economiei și finanțelor ar coordona utilizarea instrumentelor bugetare relevante la nivelul UE și al zonei euro și ar maximiza impactul acestora asupra sprijinirii priorităților comune. Ministrul s-ar strădui să se asigure că aceste instrumente sunt utilizate într-un mod coerent și eficace și ar căuta în mod constant sinergii în punerea în aplicare a acestora, în strânsă cooperare cu comisarii responsabili și cu autoritățile publice de la toate nivelurile. O sarcină deosebit de importantă ar fi coordonarea activității Comisiei referitoare la Planul de investiții pentru Europa¹⁴. Această sarcină ar implica, de asemenea, faptul că ministrul ar fi responsabil de relațiile Comisiei cu Banca Europeană de Investiții.

3. ASPECTE INSTITUȚIONALE: ASIGURAREA RESPONSABILITĂȚII ȘI LEGITIMITĂȚII DEMOCRATICE

Noua funcție de ministru european al economiei și finanțelor poate contribui la optimizarea suplimentară a cadrului de guvernanță al UE și la consolidarea dimensiunii europene a elaborării politicilor economice. De altfel, mandatul dublu avut în vedere, de membru al Comisiei și președinte al Eurogrupului, este deja posibil în temeiul tratatelor actuale. Articolul 2 din Protocolul nr. 14 privind Eurogrupul, anexat la tratate, menționează că „*miniștrii statelor membre a căror monedă este euro aleg un președinte pentru doi ani și jumătate, hotărând cu majoritatea statelor membre în cauză.*”¹⁵ Ministrul nu ar crea un nou nivel birocratic supranațional și nici nu ar aduce atingere competențelor naționale. Prin combinarea funcțiilor existente și a expertizei disponibile la nivelul UE, acesta ar contribui la crearea de sinergii și ar îmbunătăți astfel eficiența cadrului de guvernanță.

Ministrul ca vicepreședinte al Comisiei

Având în vedere rolul instituțional al Comisiei de promovare a interesului general, rolul de ministru european al economiei și finanțelor i-ar putea fi încredințat unuia dintre vicepreședinții Comisiei.

Ar fi astfel creată o funcție unificată și cu un mandat clar care să reprezinte interesele economice și fiscal-bugetare ale întregii UE și ale zonei euro, care să reprezinte, de asemenea, un punct de referință major în interiorul și în afara Comisiei.

Ministrul ar putea să îndrume și să coordoneze activitatea mai multor portofolii de politică și servicii ale Comisiei. Acesta ar urma să reprezinte Comisia la reuniunile Consiliului guvernatorilor Băncii Centrale Europene, fără drept de vot, astfel cum se prevede la articolul 284 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. De asemenea, ministrul ar fi responsabil cu dialogul social la nivelul UE și cu interacțiunea cu principalele părți interesate.

¹⁴ Planul de investiții pentru Europa a fost lansat de Comisie împreună cu Banca Europeană de Investiții pentru a stimula investițiile private în economia UE și a înlătura obstacolele din calea investițiilor. S-au obținut deja rezultate importante, fiind mobilizate investiții în valoare de 251 de miliarde EUR.

¹⁵ Miniștrii din Eurogrup nu ar trebui decât să își schimbe metodele de lucru, care sunt convenite în mod informal, prin majoritate simplă. Conform actualelor metode de lucru, candidații la funcția de președinte trebuie să dețină funcția de ministru național de finanțe.

Ministrul ca președinte al Eurogrupului

Ministrul european al economiei și finanțelor ar putea fi ales președinte al Eurogrupului, astfel încât să se asigure luarea în considerare a intereselor zonei euro în ansamblu. Până în momentul de față, Eurogrupul a fost prezidat de ministrul de finanțe al unui stat membru din zona euro. În calitate de președinte al Eurogrupului, ministrul ar prezenta direcția politică generală și strategia globală pentru zona euro și ar urmări găsirea unui consens în aceste privințe, contribuind la găsirea unui echilibru și la alinierea punctelor de vedere ale miniștrilor guvernelor naționale cu prioritățile comune urmărite la nivelul zonei euro și la nivelul UE. Ministrul ar asigura, de asemenea, coerența pregătirii reuniunilor la nivel înalt ale zonei euro.

Rolul Eurogrupului și al președintelui acestuia de-a lungul timpului

Eurogrupul este un organism informal în cadrul căruia miniștrii de finanțe ai statelor membre din zona euro discută chestiuni legate de responsabilitățile lor comune privind moneda euro. Principala sa atribuție este aceea de a asigura o coordonare strânsă a politicilor economice între statele membre din zona euro, cu respectarea deplină a competențelor conferite Consiliului în temeiul articolului 121 din TFUE.

Consiliul European a aprobat crearea Eurogrupului la 13 decembrie 1997¹⁶. Într-o rezoluție privind coordonarea politicii economice, Consiliul a concluzionat că „miniștrii statelor care fac parte din zona euro se pot întâlni în mod informal pentru a discuta aspecte legate de responsabilitățile lor comune specifice pentru moneda comună.” Prima reuniune a Eurogrupului a avut loc la 4 iunie 1998. În primii ani, Eurogrupul a fost prezidat de președinția prin rotație a Consiliului, cu excepția perioadelor în care aceasta era deținută de un stat membru din afara zonei euro, caz în care Eurogrupul era prezidat de primul stat din zona euro care urma să dețină președinția Consiliului.

La 10 septembrie 2004, Eurogrupul a decis să numească un președinte permanent, desemnat pentru o perioadă de doi ani. În cadrul reuniunii informale a Consiliului ECOFIN de la Scheveningen, Țările de Jos, Jean-Claude Juncker a fost ales primul președinte permanent al Eurogrupului.

Protocolul 14 privind Eurogrupul a intrat în vigoare odată cu Tratatul de la Lisabona, la 1 decembrie 2009.

Acesta prevede că miniștrii din statele membre a căror monedă este euro se întâlnesc în mod informal pentru a discuta chestiunile legate de responsabilitățile lor comune specifice pentru moneda comună și aleg un președinte pentru o perioadă de doi ani și jumătate, cu majoritatea simplă a voturilor exprimate.

Începând din octombrie 2008, au avut loc în mod regulat reuniuni ale șefilor de stat sau de guvern din zona euro. La reuniunea lor din 26 octombrie 2011, șefii de stat sau de guvern au convenit ca, pentru a stabili dacă președintele Eurogrupului va fi ales „din rândul membrilor Eurogrupului sau dacă va fi ales președinte cu normă întreagă care să își desfășoare activitatea la Bruxelles, se va lua o decizie la momentul expirării mandatului actualului deținător al acestei funcții.” De asemenea, s-a convenit că Grupul de lucru pentru Eurogrup va pregăti lucrările Eurogrupului, utilizând expertiza oferită de Comisie. S-a clarificat și faptul că Grupul de lucru pentru Eurogrup va fi prezidat de un președinte cu normă întreagă care își va desfășura activitatea la Bruxelles și va fi ales, în principiu, în același timp cu președintele Comitetului economic și financiar, pentru o perioadă de doi ani, care poate fi prelungită.¹⁷

¹⁶ Consiliul European, Concluziile președinției, Luxemburg, 12-13 decembrie 1997.

¹⁷ În mai 2013, Franța și Germania au prezentat documentul comun „Împreună pentru o Europă mai puternică, o Europă a stabilității și creșterii”, care a propus consolidarea guvernantei zonei euro „după următoarele alegeri europene. [...] Aceasta ar putea include: [...] un președinte cu normă întreagă pentru Eurogrup”.

Eurogrupul ar putea conveni ca ministrul să fie ales președinte pentru întreaga durată a mandatului Comisiei. Acest lucru ar fi compatibil cu atribuțiile ministrului în calitate de membru al Comisiei, reprezentând interesul general, și nu ar necesita o revizuire a tratatului¹⁸.

Pentru pregătirea reuniunilor Eurogrupului, ministrul european ar urma să fie sprijinit de președintele permanent al Comitetului economic și financiar/Grupului de lucru pentru Eurogrup, precum și de un secretariat care ar utiliza întreaga expertiză disponibilă, asigurându-se faptul că nu sunt create structuri suplimentare și că nu există suprapuneri între structuri¹⁹.

Ministrul ca supraveghetor al activității Fondului Monetar European

În prezent, președintele Eurogrupului prezidează Consiliul guvernatorilor Mecanismului european de stabilitate. Acesta din urmă a fost instituit în timpul crizei, la nivel interguvernamental, pentru a oferi sprijin statelor membre care se confruntă cu dificultăți financiare. Pe baza Mecanismului european de stabilitate, Comisia propune în prezent integrarea Fondului Monetar European în cadrul juridic al Uniunii²⁰.

În calitate de președinte al Eurogrupului, ministrul ar prezida, de asemenea, Consiliul guvernatorilor Fondului Monetar European. Astfel, ministrul ar exercita un rol neutru, luând în considerare într-un mod echilibrat interesele acționarilor Fondului Monetar European.

Răspunderea față de Parlamentul European

Comisia răspunde în fața Parlamentului European. De asemenea, membrii Comisiei cooperează în mod activ cu Parlamentul European în legătură cu aspectele economice și fiscal-bugetare, în special în cadrul dialogurilor economice desfășurate în contextul pachetului privind guvernarea economică și al pachetului privind supravegherea și monitorizarea bugetare²¹. Eurogrupul și Mecanismul european de stabilitate colaborează cu Parlamentul European doar în mod voluntar.

Ministrul ar urma să răspundă în fața Parlamentului European cu privire la toate aspectele legate de atribuțiile sale și ar fi, de asemenea, disponibil pentru dialoguri cu parlamentele naționale. În calitate de membru al colegiului comisarilor, ministrul ar urma să participe la o audiere în cadrul Parlamentului European. În urma votului de aprobare, ministrul ar fi numit în cadrul colegiului Comisiei.

Ministrul ar continua să poarte în mod regulat dialoguri cu Parlamentul European și cu parlamentele naționale. Mai mult, în conformitate cu procesul existent pentru examinarea proiectelor de planuri bugetare ale statelor membre din zona euro, parlamentele naționale ar putea solicita ministrului să le prezinte avizul Comisiei referitor la proiectul de plan bugetar respectiv.

¹⁸ Comisia participă la lucrările Eurogrupului, astfel cum se prevede în Protocolul nr. 14 la tratate. Articolul 17 alineatul (1) din TUE prevede misiunea Comisiei de a promova interesele comune ale Uniunii, misiune pe care aceasta o îndeplinește în cadrul tuturor activităților sale. Așadar, dreptul primar al Uniunii stabilește în mod clar că nu există nicio incompatibilitate între atribuțiile unui membru al Comisiei și implicarea în activitatea Eurogrupului.

¹⁹ Lucrările Eurogrupului sunt pregătite de Grupul de lucru pentru Eurogrup. Începând cu 2012, Grupul de lucru pentru Eurogrup și Comitetul economic și financiar sunt prezidate de un președinte permanent, care este găzduit de Consiliu și asistat de un secretariat al cărui personal este pus la dispoziție în principal de Comisie și își desfășoară activitatea la sediul acesteia. Acest mod de organizare a permis crearea de sinergii, s-a dovedit a fi eficient și ar putea fi dezvoltat în continuare prin instituirea unui ministru european al economiei și finanțelor.

²⁰ COM(2017) 827, 6 decembrie 2017.

²¹ Regulamentele (UE) nr. 1173/2011, 1174/2011, 1175/2011, 1176/2011, 1177/2011, 472/2013 și 473/2013.

4. CONCLUZII

Comisia consideră că funcția de ministru european al economiei și finanțelor ar constitui o etapă instituțională importantă pentru asigurarea unei guvernante economice mai coerente, mai eficiente și mai responsabile a Uniunii Europene.

Comisia invită Parlamentul European și Consiliul, precum și statele membre, să examineze ideile expuse în prezenta comunicare, pentru a ajunge la o înțelegere comună în contextul dezbaterii privind aprofundarea uniunii economice și monetare prevăzute în Agenda liderilor.

În temeiul tratatelor existente, această funcție ar putea fi creată în mod progresiv, în conformitate cu următorul calendar:

- Funcția ministrului de vicepreședinte al Comisiei ar putea fi instituită la numirea următoarei Comisii, începând din noiembrie 2019.
- Eurogrupul ar putea conveni ca ministrul să fie ales în funcția de președinte pentru două mandate consecutive, exprimându-și astfel acordul cu privire la alinierea mandatului acestuia cu mandatul Comisiei.